

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeteti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetési pénzek és reclamációk a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Szerkesztőségi iroda: uri-utca 9 sz.

(Szerkesztővel értekezhetni d. e. 8-9 és d. u. 1-2-ig.)

Kiadói iroda: Városház 81. sz. a nyomdában.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlömények a szerkesztőséghez intézendők; mindenkor esütörtökön estig.

Megjelenik minden vasárnapon.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Virágvasárnapon.

Elérkezett vala Jézus az ő tanítványaival Betfágéba az olajfák hegyéhez. Ekkor két tanítványának meghagyá, hogy a közeli helységből hozzanak neki egy szamarat. Teljesítve lévén Jézus kívánsága, fölült a samárnak hátára; a nagy sokaság pedig mely összesereglett, leteríté az utra ruháit, s a fákról levagdosott galylyakkal hinté be a Jeruzsálembé vezető utat. A nép pedig örömjongva kiáltozá: Hozanna a Dávid fiának, áldott, ki az úr nevében jó; hozanna a magasságban!

Jézus a békességet hirdette, a szeretetet tanította és az igasságot terjesztette; ezért rajongott érte a nép, de ezek miatt haragudtak reá a farizeusok, irástudók és hatalmasok, mert félték ezen tanok következményeitől, melyek fenyegették, tekintélyüket s uralmukat.

Emé tanok szerint mindenkinek meg kell adni a magáét, ami egyértelmű minden jogtalanok elítélésével, vagyis nem szabad esalni, a másét elfoglalni, elrabolni, visszatartani sem erőszakkal sem cselveléssel; nem szabad senkinek mások fölé helyezkedve vagy helyeztetve önkénykedni, igasságtalanul bírálni; el kell ismerni minden emberben azt ami jó, ami erkölcsös, ami nemes vonása, tulajdonsága van. Meg kell adni az előkelőbb társadalmi állásbelieknek a megillető tiszteletet, megfizetni a tartozásokat, adókat, teljesíteni a szolgálmányokat; de viszont az államtól és társadalomtól meg lehet követelni, hogy minden egyes polgár állam-tag létfontartása, megélhetése biztosítva legyen; meg lehet kívánni, hogy mindenki az ő képességeinek megfelelő állást elnyerhessen; személyes és vagyoni biztonságot élvezhessen. — Mi természetesebb mint az, ha ezekhez képest mindenki egyformán igasságszerető, minden-

kinék megadja ami azt megilleti, másét nem is kívánja — hogy akkor a megfogamzott felebaráti szeretet mély gyökereket ver, áthatja az egész társadalmi szervezetet s hova hamarabb megtermi a legszebb gyümölcsöket: a testvériességet, egyenlőséget; amiknek eredménye lesz az emberiség közötti békesség.

Az igazi békességes élet a boldogság föltétele.

E földön legmagasabb vágyunk a boldogság; amit ha elérni akarunk, akkor meg kell teremteni a békét, de ez csak a teljes felebaráti szeretet által érhető el, amely azonban csakis az igasságosság általános elterjedése folytán következhetik be; az igasságosság általánosítása azonban csakis Jézus tanainak hirdetése, terjesztése által nyerhet foganatot.

Csak hogy Jézust ellenségei üldözték, meggyalázták, halálra ítélték és fölleszítették; s látva a hatalmasok ellenszenvét és gyűlöletét; utóbb még az a nép is mely hozannákkal fogadta — feszíté meg-et kiáltozott; sőt-leghívebb tanítványai is elárulták, megtagadták . . .

Hanem azért az elhintett eszmék élnek s az idők végeig élni fognak.

Jézus után a különféle korszakokban számosan akadtak, születtek ezen eszméknek, tanoknak újabb és újabb apostolai és szaporodnak hivei.

Eszmék és apostolok időről időre ismétlik és végig küzdik a harcokat a hatalmasokkal, a hitetlenekkel és azt látjuk hogy emezeknek száma mindjobban összeolvad s nem volna nagy fe.adat kiszámítani hogy talán egy két évszázad leforgása után azon nagy eszmék diadalmaskodni fognak, amely után bekövetkezik a népek boldogsága.

A jó kertész nem mindig magának ülteti a csemetéket hanem az utódoknak többnyire.

E nemes eszmék hirtetői s hivei nem fogják

talán fáradozásaik gyümölcseit élvezhetni, de a késő unokák áldani fogják emlékezetüket.

Ne csüggedjen meg aki az igasság, szeretet és béke apostolává kenetett, csüggedést ne ismerjenek kik e zászló alá csatlakoztak; mert az elnyomások, jogtalanságok, sarczások, megcsufoltatások és üldözések s a zsarnokság elbizakodásai daczára mindinkább közeleg azon idő, melyben diadalmaskodni fognak az isteni származásu nagy eszmék!

A pogány és keresztény Róma.

Ha figyelemmel buvárokodunk a történeti multban, minden lépten-nyomon bebizonyítva s igazolva látjuk ama természetes igazságot, mely szerint egyik nép kihál, hogy helyet adjon egy másik nép ébredésének s nemzeti alakulásának. S lett bár ez a hatalom legmagasabb pontján — ha ideje eljött — mint a megérett gyümölcs lehullott fájáról s legfeljebb egy-egy száraz levélkét hagyott hátra — ha ugyan megmaradt — a kívánsi utókorok relikviájul. Ez természetesen sorsa itt e földön mindennek! Egyik meghal s megszületik a másik! A hatalom, hírnév, vagyon, dicsőség, mit az ambíciós ember maga számára megszeréz; a ragyogó nimbus, mit megalkot; a tisztelgők, tányérnyalók, szolgálk egész serege csak pillanatnyi, útaz óra s itt a vég — s vajjon mi történik azután? Egy-két pereznyi könyhullajtás azok részéről, kiknek sirni edes okuk van, pár évig tartó megkoszoruzása nyughelyüknek, s kegyelemfőfésül egy siralmas nekrológ, s azután . . . a feledékenység sűrű fátyola borul emlékükre s legfeljebb — ha érdemet tettek rá — a történelem muzája szorit egy kis helyet számukra. De nemesak egyesekkel; egész népekkel, nemzetekkel is megcsik a kegyeletlenség! Vajjon nem? Hol találjuk tehát a pogány világ óriásait, a különböző népeket: az asszyrokat, babiloniaiakat, khaldokat avagy a zsidók ó szövetségi népes királyságát? Hol van Trója, Ikon, Athen? Avagy hol van Mózes, a próféták, hol Dávid király, hol vannak a Caesarok, Brutusok, hol Xerxes s a többi nagy?? . . . Feltűntek az emberiségben egész egyes üstökösökhöz hasonlólag, uralták is a hely-

TÁRCZA.

KÖNY CSEPPEK.

— A „Köszeg és Vidéke“ eredeti tárczája. —

I.

Nem hallottam ajkaidról
Semmi panaszt, semmi átkot.
Tudom én te áldott angyal,
Hogy még „azt“ is megbocsájtod!

Pedig a ki téged megesal,
Nem egy poklot érdemelne;
Ezret . . . de nem, arra tán az
Istennek sincs büntetése.

II.

Nagy bűnöm van, imádkozom
Elkezdem a „Miatyánkot“.
Gyermek szívvél, áhitattal
Letérdelek, ugy imázok.

Ah de mikor oda érek:
„Bocsásd meg a bűneinket,“;
Elakadok, oh mert tudom,
Nekem soha nem bocsájt meg . . .

III.

Isten tudja megmondani,
Azóta én mivé lettem,

Mióta . . . de nem mondom meg . . .
Ne tudják meg szörnyű vétkem.

Mint a kit ugy felig élve,
Félig halva sirba tesznek;
Hallja mikor behantolják;
De nem szólhat, nem segíthet.

IV.

Nem merek én bele nézni
Azokba az ég szemekbe,
Az volt szívem menyországa,
A honnét most ki van zárva
Soká, soká . . . mindörökre . . .

Patonay Sándor.

Felix tündére.

Irta: St. Jágo.

(20-ik folytatás.)

Evelint egy napon hiába kerestem otthonjában; többször elmentem azután és mindannyiszor azon választ nyertem, hogy ő kísétált, látogatást tett stb. ily féle kifogást. Hogy kifogás volt, arra rájöttem, mert a hová Evelin szokott járni — a par ban, sob'se találtam.

Bántott a dolgok ezen fordulata, sebzeit az, hogy nem láthatom — dühös lettem, — de nem tudtam mit tegyek ellene, nem ismervén az okot.

A magyarázat — fájdalom! — nem váratott magára. Elhatároztam, hogy felvilágosítást követelek minden áron. — Ekkor elfogultságom és boszuságomban, hogy

talán ismét valami csekélység az ok — elfelejtkeztem egészen mily közel találhattam a megfejtést.

Midőn egy alkalommal türelmetlen lázzal Evelinék-nél látogatást tettem, azon értesítést adták, hogy ő a parkbe ment, s ha beszélni óhajtok vele, ott fellelhetem. Gyorsan oda siettem.

A véletlen — balesillagzatom — átkozott izlést találhatott abban, hogy ugyanazon helyzetet játszott a közbe, melyen sorsom először fordult; ugyanazon jelenet ismétlődött szindarabomban — de keserves hatással az utóbbi.

Evelint a kert egy magányos részében találtam ismét egyedül — mint akkor először. Alacsony gyep-padon ült, oldalt fordulva tőlem, amint közeledtem.

Kezei ölébe voltak bocsátva, szemei epedő merengéssel — de most a bennök rejtőző komorság megriaszított — látszottak a távolba tekinteni.

Némán szemléltém őt; figyelmeztetni akartam jelenlétemre — de a látomány oly elragadóan szép volt, ugy szerettem volna komorságát eloszlatni, homloka redőit elsimítani, hogy nem tudtam tenni — és akaratomtól megfosztva merültem nézésébe.

S amint néztem, néztem az elbűvölő alakot, mely alig pár lépésnyire volt tőlem, — amint beletekintettem réveteg, a félig lecsukott szempillák által óvott szemekbe — láttam az ingerlő, összeszorított, halgatag ajkakat — a hullámzó keblet — az egész lényt harmatot sovárgó virághoz hasonlóan . . . nem bírtam magamon uralkodni, lélekzetem elfojtódott torkomban, ugy éreztem, mintha felém bocsátkoznék alá a leáldozó nap, hogy elvegye szemem fényét — — a szerelem mindenható ereje ragadott — — odarohantam hozzá, szó nélkül öleltem körül derekát . . . s szenvedélyes izgatottsággal ejtve ki „Evelin — szeretlek!“ szót, — megcsókoltam ajkait . . .

zetet; de pályájok vajmi rövid vala, elérkezett az ő idejük is, eltűntek ismét a semmisségbe! . . . Még örvendetes, hogy nevüket is tudjuk. Tehát nincsenek! Az egyetlen, mely a mióta csak létezett mindig nagy szerepet játszott; s az isteni gondviselés különös kegyelme folytán a nyeges metamorphozison átmenve még dicsőségesebb szerepet játszik: Róma, a városok halhatatlan királynője!

Hogy mily óriási hatalom összpontosult a pogány Róma kezében, mily roppant volt gazdagsága, mily rettegett ereje, mily kiterjedt uralma, úgy hogy az egész akkor ismert világot kormányozta erős kezeivel — élénken kiviláglik az akkori történetírók munkáiból. Hisz minden római élénk tudatával birt mindig annak, hogy ő a hatalmas, a gazdag Róma gyermeke! De hol nagy a fény, ott nagy mindig az árnyék is! Róma minden műveltsége és képzettsége dacára sikamlós utra lépett, mely őt gyors léptekkel siettetette a bukás felé. Mi volt ennek oka s vajjon melyik volt az a végzetes út, melyre Róma lépett? Nem nagy nehézségre akadunk, ha az okot óhajtuk kutatni, mely az ép úgy rettegett, mint bámulva tisztelt nagyhatalomnak alapjait megingatta.

Össze volt ugyanis hordva Rómában a világ minden részéről az, amit csak fainak szemé-szája megkívánt. Gazdagságának, hatalmának mámorában önfelédien az érzékiség, a legrutabb kéjek özőnében uszott. Minden palota, minden lak a szó szoros értelmében vett büntanya volt, mely a harcztéren oly kitűnő fiút — lassankint a leggyalázatosabb, legelpuhultabb kéjencekké tette. Királyai, nagyjai e bűn fertőjében tespedtek s tölték idejüket, az udvar gonosz példája, — mely még titok tárgyát sem képezte — megméltelyezte s befertőztette a köznépet is, s az egész társadalmat. A költők lantjai sem harci dicsőséget, vitéz erényeket, csatákat, hősokeket énekeltek meg; elkoresodtak ezek is, elvesztették minden szép és nemes iránt való fogékonyságukat; lakomák, kéjek, rut dözsölések — melyekben forgolódtak — képezték kedvez tárgyaikat; verseikkel kenyérkeresetből s kegyhajszatból ledér nőknék, gonosz uralkodóknak tömjéneztek. Csodálkozhatunk-e azon a legesekélyebbet is, ha e gyászos korrupció meghozta a maga keserű gyümölcseit? Avagy megűtközhetünk-e azon, hogy ezen minden nemesebb emberi érzületéből kivetkezett, elpuhult s az állatiasságig alacsonyodott nép, minden lelki furdalás nélkül tette láb alól, ki neki nem tetszett; szőtt összeesküvést s emelte orvul gyilkát saját uralkodója ellen? Valóban szeszélyesbnél szeszélyesebbek a fordulatok s jelenetek, melyeket a szenvedélytől megvakított Róma produkált. Ma dicsfényvel s lánglekedéssel emelt fel egyet a porból, triumphussal kísérte a capitoliumba s ott megkoronázta; holnap már lerántotta trónjáról s orvul meggyilkolta; — ma istenítette s holnap már szétszagattott testrészeit tűzre ki a város falaira! Nem űtközhetünk meg e en egy cseppet sem! Ime ide vezette a világ óriását gazdagsága, hatalma, ide a pogányság sötétsége, mely a lelket semmibe sem vette.

(Folytatása következik.)

Nyilt-levél

a „Szerkesztői üzenetek“ bírálójához.

Ha a lapszerkesztők minden hivatalos, vagy akár hivatalos bírálónak is privát véleményét tartanak mindenkor s minden egyes hírlapi közleménnyel szemben irányadoul: akkor még a napilapok is minden 3-ad vagy 4-ed napon jelenhetnek meg valószínűleg; a heti lapok meg alkalmasint elfogadnak az ő censor tanácsát; „nonum praematur in annis!“ S elhiszem hogy akadnak

Eveline ijedt kiáltással szökött fel — — és megismerve hevesen eltaszított magától. Abban a kiáltásban harag, meglepetés, szégyen, elkeseredés, minden volt kifejezve csak öröm nem.

Arcza lángolt — majd iszonyuan elsápadt. Egy leirhatlanul megvető pillantással nézett végig rajtam s aztán megfordult, — szó nélkül indult meg.

— Evelin! — kiáltottam utána, csak egy engesztelő szót!

Erre ő visszafordult, — reszketett az indulat és keserűségtől mialatt szólt:

— Kétségkívül fogadását akarja megnyerni?

Le voltam sújtva, — nem tudtam egyetlen hangot is kiejteni. Elborult arcczal — iszonyu kínok között — maradtam ott, s néztem a távozó, eltűnő alak . . . boldogságom képe után,

Oh, az a szerencsétlen, megalázó fogadás! ez okozza vesztetem.

Ki tette, mondhatta meg? — — — Be . . . az, Berendné! Ah, a nyomorult nő így állt boszut rajtam, mivel vágyait nem elgúnyoztam ki . . . s elutasítottam Igen, emlékeztem fenyegető levelére. De hogyan tudta meg?

Másnap bucsu látogatást kíséreltem meg — de Evelinnel nem találkozhattam.

Andornak, — egyetlen benső barátomnak mindent elmondottam. Nyugodtan, maró gúnnyal önmagamat ostromozva, beszéltem előtte. Bűnösnek éreztem magamat, nem zúgolódtam, — s csak a veszteség, és az a fölött érzett fájdalom nagysága sújtott le. Andor az első pillanatokban erősebben meg volt hatva, mintsem gondoltam. Tekintetét, azt a szemrehányást, mely abban kifejezve volt, mintha mondotta volna: „nem mondtam? nem óvtalak?“ — soha se felejtém. Nem kísértette meg óvtalanni, — tudta, saját csalódása idejéből érezte, hogy az képtelenség lett volna Sokáig, —

emberek kiknek érdekében állhat, miként a hírlapok csak minden 9 évben egyszer jelenjenek meg; sőt olyanok is lehetnek, akik anathemat szólnak azokra akik a legelső hírlapot összeállították!

Tagadhatlan, hogy a napi sajtóban megjelenő s hivatalos gyorsasággal, mert helyenként lefentartási kényszer alatt készült cikkek nem űtik meg mindenkor az akadémikusok jól kipróbált mérteket; másrészt ellenben, ezen tudósoknak is — éveken át toldozgatott, javított cikkek néha oly anynyira lucza-székje módjára készülnek, hogy mikorra nyomtatásban megjelenhetnek, akkorra elavultak, meghaladott álláspontokról bírálják a világ folyását, avagy olyasmikről akarják fölvilágosítani az emberiséget, aminőket már évek előtt mindenki tudott. Tehát a legtudományosabb írókat is valamely oldalról meg lehet kritizálni.

A napi sajtónak az országos eseményekhez azonnal hozzá kell szólni; hasonlóképp a vidéki hírlapoknak is a legközelebb eső dolgokkal kell foglalkozniok s így nincs anynyi idejük, hogy kilencz éven át azon törjék az eszüket, valjon nem fogja-e valamely a kákán is csomót kereső kritikus éles bírálat alá venni egyik másik cikknek nyelvtani szerkesztését stb.

Tudja mindenki, ha már az irodalom terén mozgott, hogy a sajtónak nagyon sok az ellensége, a hírlapíróknak pedig „jó akaró kritikus.“

Ezek közé tartozik a kritikusok táborának azon névtelen félistene, aki a „Közseg és Vidékek“ költemény-íróit, verseit s a szerkesztői üzeneteket kritikus pálcájával porolgatta a „Vasvármegye“ hírvivatában.

A névtelen kritikus lehet talán valami falusi akadémia tagja is, de aligha volt alkalma többféle hírlapot olvashatni, mert akkor tudná, hogy a vidéki összes hírlapok rendszerint hoznak a vidékükből tolforgatóktól nagyobb kisebb értékű verseket, s itt ott olyanokat is, melyek költemények számba mennek a tudományos akadémia és az írói társulatok előtt is. — Általában véve a vidéki hírlapokban az elismert — hírneves íróktól sokféle okok következtében csak ritkábban olvashatni tudományos dolgozatokat, társadalmi cikkeket s költeményeket; — de mivel a hírlapnak időről dőre pontosan meg kell jelennie, nem várhatja meg valamely nagynevű író esetleg teljesíthető föltételek alatt ráér „eredeti“ dolgozatot számára írni és beküldeni, hanem előveszi a mi a ház körül akad. A vidéki hírlapnak jelszava: inkább valamely eredeti bár gyöngébb is, mint valamely jó de ollózott, ha híres írók közül munkatársai nincsenek. — De meg a nagy íróknak, költőknek is akad ám mindenkor egy-egy Gyulaijuk!

Vidéki hírlapoknak egyebek közt az is föladata és hivatala, hogy az olyan tehetségeknek, kikben van irodalmi képzettség, írói tehetség, vagy költői ér: bevezető iskolául szolgáljanak a magasabb irodalmi körökbe. Itt nálunk hozzászoknak a nyilvánossághoz; itt esnek át a lámpa-lázon s a nagy közönség buzdító tetszés nyilvánulásai közt neki bátorodnak, megizmosodnak képzettségeik, a routint elsajátítva fölléphetnek a nagy lapokban, kiléphetnek összeválogatott műveikkel és lehetnek hírneves írókká, költökké; mint ahogy ez történni is szokott. Tudhatná a névtelen bíráló, hogy a világ legelső költőinek első dolgozatai, szárnypróbálgatásai soha sem voltak oly abszolút becsűek, mint már a gyakorlat és fejlődés magasabb fokán!

A „Közseg és Vidéke“ tárczáiban megjeleni szokott versekről s költeményekről mindazon által a névtelen bírálónál bizonyára competensebb írók is ismerőleg nyilatkoztak; amit tessék tudomásul venni!

A „szerkesztői üzenetek“ „versei“ nem versekbe vannak szedve, ilyeneket csak álmódhatott a névtelen kritikus; mert azok egyszerűen csak kadenciák — prózában. De meg ha versekben lennének is irva — azok nem a publikumnak szólnak; csakis az érdekelt félnek. Ezek közül pedig soha egy sem tett észrevételt

órak hosszant ültünk némán, komoran egymás mellett míg végre az egyetlen — mi számomra fenmaradt, — a baráti érzelem oldotta fel merevségünket . . . és egymást átkarolva . . . könyeztünk . . . igen . . . mi, az erős férfiak

Egyenlő szenvedély lobogott bennünk ő iránta, — egyenlő kudarc — veszteség is ért mindkettőnköt. An dor helyeselte — bár nehezére esett — szándékomat, hogy R t mielőbb elhagyom.

Szándékom kivétel előtt még egy teendőm volt. Összehívtam azt a kis társaságot, mely előtt nyilatkozomat tettem. Kijelentettem, hogy „fogadásomat elvesztettem“. Egyszerűen tudomásul vétetem. Mikor azonban a fogadás elvesztés esetére ígért nyilatkozatom, kötelezettségem kiadására került a sor — Andor felszólt.

— Uraim! Azt hiszem, mindannyian bevallhatjuk, hogy nagyon kellemetlen esettel volt dolgunk, — hogy szeliden kifejezve, bántó, megalázó sértés történt, midőn ama érthetlen fogadás — tudom, hogy a felhevülés pillanatában — mindkét részről vitatott és kivitelre tüzetett A dolog ódioma mindnyájunkra bírul. Meg vagyok győződve, hogy egy sincs ma közöttünk, ki őszintén ne sajnálná a történetet és kevésbé tekintené Felixet barátjának. Az esetet nem szabad tovább is vinnünk, hallgatással kell eltemetnünk. Ezért, az önk egyhangú véleményét hiszem tolmácsolni e pillanatban, midőn kimondom, hogy Szerencsés Felix barátunk kötelezését el nem fogadhatjuk.

Egyhangulag harsány helyeslés morajlott a jelen voltak szájából.

— Ki tudja — folytatá Andor — a véletlen szézesélyes útjait — azaz kénytelen vagyok a véletlent a gondviselés jótékony kezével helyettesíteni — mondhatjuk-e hogy ez oly kegyetlen? Nem-e hozhat létre kiengesztelést . . . teljes békét . . . hisz a nő szív — ha szeret — oly sokat, mindent meg tud bocsátani! Mi álljunk hát utjába a felsőbb hatalomnak, mi gyarló

hogy sértve érezte volna az üzenet által füleit. A szerkesztői üzenet csak oly esetben képezheti bírálat tárgyát, ha az a jó erkölcsökbe vagy a törvényekbe űtközik; addig privát dolog — melybe a névtelen kritikusnak nincs beleszólása, annál kevésbé, mert oly eklatánsul mutatta ki bírálgatási nyelvezete és módja által, hogy az irodalom terén járatlan, a bírálatra meg hivatalos s miután csak a „Vasvármegye“ hírei közt megjelent „munkájából“ kell ítélet alá vonnom, — emlékeztetem a kritikus urat, ama régi bírálatra: „Sokan azért járták Pyndarus templomát, hogy a Parnaszuson lássák ő . . . r nyomát.“ — Rendkívüli tájékozatlanságra mutat, ha valaki valamely hírlapnak szerkesztői üzenetei után akar annak irodalmi színvonalára, értékére vonni következtetést, mint hogy az üzenetek — amiknek jogosultsága tagadva sehol nem volt — ott kezdődnek ahol végződik a lap irodalmi tartalma; ez oly „sub rosa“, amit ha a kíváncsiság ki les is, nem illik elárulni, hogy tudja Tudja?

Ilyen kadenciák helyenként jövőre is fognak azért az üzenetek közt megjelenni!

Bornírság azonban egy kadenciákra szedett szerkesztői üzenetet a Verai-fele költeményekhez satírizálva is hasonlítani.

Névtelen úr!, ön kritikái sületlenkedései által bebizonyította, hogy önnek nem is lesz soha életében neve!

És sokkal méltóbban mint ön megjegyzé: „ez a tömérdék költői keserv a „K. és V.“ egyet en s z á m á b a n a foglaltatik“, — van jogom bámulattal fölkiáltani: Ennyi bonhomia és bornírság a „Vasvármegye“ egyetlen hírében hogyan lehet össze légsűrítve!?

A „Vasvármegye“ laptársnak szintén tartozom megmondani, hogy a „Közseg és Vidéke“ részére is kínálkozik majd alkalom, viszonzni a kollegialitást!

Csorba Géza.

Belföldi szemle.

— (A ki önmagával levelez.) A hivatalos életben sok furcsaság kísért, mit elkerülni bajos s a min egy-egy bürokrata már meg sem űtközik. Ilyen furcsaságok furcsaságai azok a levelek is, melyeket a most egy személyben kulmináló belügyminiszter és közlekedési miniszter urak naponta küldözgetnek egymásnak. A belügyminiszter ur például — mint a „Budapesti Hírlap“ közli, — így ír érdemes kollegájához: „Nagyméltóságú bellusi Baross Gábor urnak, valóságos belső titkos tanácsos, az I. osztályu vaskoronarend lovagja, közmunka és közlekedésügyi m. kir. miniszternek Budapest. — Nagyméltóságú Miniszter Ur! Van szerencsém tiszteletteljesen fölkegni Nagyméltóságodat, hogy az N. N. ügyben idezárt intézkedési tervezethez a saját részéről is hozzájárulni s nagybecsű elhatározásáról engem értesíteni sziveskedjék. Fogadjá Nagyméltóságod kiváló tisztelem őszinte nyilvánítását. Kelt Budapest 1889. márcz. 31-én Baross Gábor s. k. Erre a megkeresésre aztán az érdemes kollega ilyenformán válaszol: „Nagyméltóságú bellusi Baross Gábor urnak, valóságos belső titkos tanácsos, az I. osztályu vaskoronarend lovagja s a belügyminiszterium vezetésével ideiglenesen megbízott közmunka és közlekedésügyi m. kir. miniszternek Budapest. — Nagyméltóságú Miniszter Ur! Nagybecsű átiratára van szerencsém tiszteletteljesen értesíteni, hogy az N. N. ügyben visszszámárt intézkedési tervezethez hozzá nem járulhatok. Fogadjá Nagyméltóságod kiváló tisztelem őszinte nyilvánítását. Kelt Budapest 1889. április 1-én Baross Gábor s. k.“ Szó sincs róla, hogy e levélváltásoknál is érdekesebb lenne, ha a belügyi és a közlekedési miniszterek valamely kérdésben megegyezni nem tudván, ügyüket minisztertanács elé viszik s ott egyik a másikat szóbeli vitában legyüri.

emberek? egyetlen felelet: Nem, nem! hangzott vissza a teremben.

Hasztalan volt minden rideg és daczos tiltakozásom. A „nem“ elfogadtatott.

Másnap elhagytam R et

Inkább fájdalmas érzéssel távoztam, mintsem harag vagy boszúsággal. Ez az érzés annál fájdalmasabb volt, mert tudtam, — ott volt az már a büszke nő egész lényében, ott szemében, mi mondotta, hogy vonzalmát sikerült felébresztenem. Ekkor állott be a rögtönös visszavonulás, teljes elhidegülés saját galád cselekményem következményeként. — Miután Evelin értesült elbizakodott, nemtelen fogadásomról, melyen érezve a bántó gunyt, az alázó sértést hidegen fordult el tőlem, kit vonzalmával megajándékozni készült, s kit egyszerre oly silány alapon, — csunya színben látott maga előtt

Tudtam, hogy közöttünk mindenkorra megszakadt az érintkezés. Oh! istenem, ha élvezhettem volna megdobbant szívemnek boldogságtól lüktető életét! Ő csak egyedül ő volt az a lény, ki képes lett volna végkép lekötni átható, legigazabb asszony-szerelmével Kész lettem volna bármi áron megváltani elhibázott lépésemet. Csak engesztelésre nem gondolhattam. Oly határozottan, metsző hidegséggel — oly megvető kifejezéssel utasított vissza, hogy nem tudtam volna többé meghallgatgatásért könyörögni.

Ime! — gondolám magamban — szeretet helyett gyűlöletet, nem, megvetést nyertem. Tehát nekem mindenkor vesztenem kell, ha arra a kockára teszek, melyre az van írva: szeretet!

Vége! Mephisto, jöjj ide vér-szerződésed!

(Folytatása következik.)

— **Szilágyi Dezső** igazságügyminiszterre kinevezett. Tőle igen sokat remélnek a jogász körök és sokat vár az igazságkereső közönség.

— **Nem lesz kis lutri.** Igen örvendetes és már rég óhajtott lépésre határozza el magát a magyar kormány. Tisza Kálmán f. hó 12-én tartott országközi ülésen kijelentette, hogy a kis lutri fentartását maga sem tartja óhajtatónak s már is foglalja a pénzügyminiszterium annak megszüntetésével.

— **A véderőtörvényt** ő felsége f. é. ápril 11-én szentesítette; a végrehajtásra vonatkozó terjedelmes utasítások jövő héten fognak jönni.

Helyi és vidéki hírek.

— **Műkedvelői színi előadás.** A „köszegi kereskedelmi kör” f. é. április hó 22-én a bálház termeiben műkedvelői színi előadást tart, melynek egyik bámulatos mutatványa lesz „Szepi a csoda elefánt”, Markalini Maksza szelidítő által elővezetve, — 3 drb. egy felvonásos vígjáték is színe kerül. Marton László urnak Román indulója után táncvizsgálat következik, melyhez a láb-alávaló nótákat a szombathelyi zenészek szolgáltatják: Helyiárak: az első 3 sor és erkélyülés 1 frt 20 kr. a 4—6 sorokban 1 frt. többi 80 kr. földszint 60 kr. — Az estélyi igen élvezetesnek ígérkezik; tehát rajta! aki élvezni akar. Jegyek Köszegi ur könyvkereskedésében előre válthatók.

— **Hangverseny.** A hétfőn megtartott hangversenyt rendkívüli nagyszámú közönség hallgatta s mondhatjuk, hogy az minden tekintetben igen sikerült. Morini énekesnő, egy igen kedves és szép megjelenés, gyönyörű, kellemes, erőteljes hanggal adta elő dalait, melyek nagy tetszést arattak. Épen úgy Battini baritonista is elragadtatta a hallgatóságot szép, kellemes, jól iskolázott hangjával s a közönség nem volt fukar tapsaival. De az est fénypontja Weeber Emil zongorajátéka volt, akit méltán a közönség kedvencének lehet mondani. Bámulatos technikával és gyönyörű előadással, oly bravúrral játsza a legnehezebb szerzeményeket, hogy csak tulságos szerénységének tulajdonítható, hogy ő nem számított a legelső zongoraművészek közé. A közönség minden egyes előadását viharos tapsokkal tüntette ki. A hangverseny anyagi sikere is nagyon kielégítő volt.

— **Az országos vásárra** mely mult hétfőn tartott, az időjárás elég kedvező volt; de annál károsabb befolyású, a szombathelyi szarvasmarhák közt kiütött száj- és körömbetegség, minek következtében a baromvásár jelentékenyül lanyhább volt mint rendesen. Főlhajratott: szarvasmarha 981, melyből eladatott 526; ló 163 melyek közül 78 drb. adatott el. — Általában az egész vásár nagyon rossz, az általános p. n. hiány olyan nagy volt, hogy számos iparos nem árult egy árva garast sem.

— **A község-szombathelyi vasut** igazgatósága által a napokban megtartott gyűlésen a társulat eddigi titkára Vidt Géza ügyvéd ur bejelentette az állásáról lemondását.

— **A dalegylet** lemondott karmestere Hammer Gyula ur egészségi tekintetek miatt az állás megtartására rábíráható nem lévén, — mult vasárnapon tartott gyűlésen Marton Károly ur lett megválasztva. A szerencsés választás bizonyára újabb erőt fog adni a daltársulat stagnáló életének. E reményben üdvözljük az új karmestert!

— **Meghívás.** A gazdák és iparosok általános hitelszövetkezete Köszeg és vidéke fiókja megalakítása tárgyában f. hó 14-én d. u. 3 órakor a városház tanács-teremben alakuló közgyűlést tartatik, melyre minden részjegy-tulajdonos ezennel tisztelettel meghívatik. Közgyűlés tárgyai: 1. Az alakulás kimondása iránti határozat. 2. Elnök, kezelő bizottság és ellenőrző bizottság, illetve a fióktelep tisztikarának megválasztása. 3. Részlet-törlesztések meghatározása. Köszeg, 1889. április 10-én. Teljes tisztelettel Balázs Sándor, dunántúli ügynök. A meghívó a belépésnél előmutatandó; minden tag legalább egy belépendő tagot magával hozni kéretik.

— **Figyelmeztetés!** Néhány fővárosi és vidéki lapban egy közlemény jelent meg, mely szerint az „Országos keresztény önszegélyező és fogyasztási szövetkezet” pazar és könnyelmű költségek miatt a megtartott közgyűlésről szóló hírek szerint a bukás szélére jutott. Miután többen összetévesztik a fenti szövetkezetet Köszeg és vidéken általam most szervezett „Gazdák és iparosok” általános hitelszövetkezetével, kötelességemnek tekintem kijelenteni, hogy a két szövetkezet között semmiféle összeköttetés nincs, az általam képviselt szövetkezet élén egészen más egyének állnak, az 1888. évi mérleg még el sem készült s közgyűlése még csak jövő május havában fog megtartani. Az 1888. évi kimutatás szerint az általam képviselt szövetkezet 101.251 részjegy után két millió huszonezer husz forint alap-tőkével rendelkezik s eddig az országban mintegy ötödfélszáz fióktelepe van, melyek élén többnyire papjaink sőt főpapjaink állnak, de különben is a gazdák és iparosok általános hitelszövetkezete ép a czéltől alakult, hogy az ily kétes existenciájú szövetkezeteket allensulyozza. A mi hitelszövetkezetünk 1887. évben 7% osztalékot fizettetett ki egy-egy 20 frtos részvényre. Ezt kötelességem volt minden félreértések kikerülése végett a tisztelt közönség tájékoztatására, valamint a részvényesek megnyugtatóra köztudomásra hozni. Kiváló tisztelettel Köszeg, 1889. április 10-én. Balázs Sándor, a „gazdák és iparosok” általános hitelszövetkezet dunántúli ügynöke.

— **Hirdetmény.** Az italmérsi jog kártalanítása iránti igények bejelentésére az 1888 XXXVI. t. cz. által f. é. márczius hó 31-ére kiüzve, volt határidő az újabban hozott 1889. V. t. oz. által f. évi ápril hó 30-ig meghosszabbított. Erről a lakosságot oly figyelmeztetéssel értesitem, hogy mindazok, kik ebbeli igényüket

mindaddig be nem jelentették, azt a kir. adófelügyelő-ségnél törvény értelmében f. hó 30-ig annál is inkább bejelentésük, mert ezen határidő elmulasztása esetében kártalanításra igényt nem tarthatnak. Ezen hirdetmény minden (városban) köz-égben kifüggesztendő. Szombathely, 1889. április 1-én. Reiszsig Ede sk., alispán.

— **Fogy a kutak vize.** Laptársunk értesülése szerint a kutak erei szüknek adnak vizet. Leginkább a szigeti kutak közt a városi kut van kiapadóban, mert ha a környékbeliek reggel 6—7 óra közt nem merítenek vizet, későbbben már nem kaphatnak! A miseria annál nagyobb mert azon a vidéken a kis házikók udvarán kutak nincsenek s az egész környék alsó rétegei a kő-kutra járnak. Ily miseriák eredményeikben közveszélyessé válhatván, fölhívjuk e bajnak elejét venni a városi hatóságot!

— **Rohoncson** az 5-ik huszár-ezred legénysége közt a tiphus kiütött.

— **Himlő.** A szomszédos sopron megyei Himod, Csapod községekben, s Pellen puztán a himlő szedi áldozatait, nt. Kereszturon pedig a kanyaró pusztit.

— **Érdekes lelet.** Börzsönyi Ferencz inezédi lakos kertjében f. hó 8-án egy nagy fazék ezüst pénzt találtak kapálás közben és pedig Lipót császár idejéből való k.

— **A szombathelyi kaszárnya** építkezési munkálatai most fokozott erővel folynak; az alkalmazott munkások száma meghaladja az 1200 at. Így s ha még kevés volna az erő annak további fokozása mellett, kellő időre mégis csak készen lesz a kaszárnya.

— **Beszűntetett vásárok.** A vasvári s rábáhid-végi vásárok, melyek legközelebb lettek volna megtartandók, a szombathelyi járásban kiütött száj- és körömfájás miatt betiltattak. Ugyanezen betegség ütött ki a járásunkkal szomszédos Kirschlagon is.

— **Bitang jóság.** A nemes esői határban egy 4 éves barna szőrű ökr-tinó találatot bitangságban, körözése iránt a lépések megtétettek.

— **Szakadárók.** Borostyánkő, Mentsér, Háromsátor, Edeháza s Vágod községek oly nemű határozatot hoztak, hogy a f. elői járásához csatoltassanak, kérvényüket az illetékes hatósághoz betérjesztették.

— **A tenyész-bikák árverése** a szombathelyi járásban kiütött száj- és körömfájás miatt Szombathelyen megtartható nem volt, e helyett e hó 15-én Sárváron fog megtartatni.

— **Szőkevény.** A katonai lövölde közelében a tégláegető körili hazak egyikének lakói azt vették észre hogy ismeretlen ember a palláson a szalma közé rejtőzött. A szomszédok néhányan fölmentek a padlásra és egy közhuszárt találtak ott ruhákkal, elfődvé. Minthogy ez többszöri felhívásra sem akarta menhelyét odahagyni — a helybeli cs. k. 5 huszárezrednél jelentést tettek, mire 2 aliszt kiküldetvén a szőkevény visszakísértetett rendeltetése helyére.

— **Az érdeklődőknek** megsúghatjuk, hogy Barbarits Károlyné a közkeveltségnek örvendő szülész, mint értesültünk, lakását a magyar-utca 624. számú házba helyezte át. Nem ajánlásképen árultuk el e titkot, csupán azért, hogy akinek épen szüksége lesz működésére könnyebben megtalálhassa.

— **Mindenemű gyomor bajok** leggyakortábbi oka az emészthetlenség. Az ily bajokban leghatásosabban alkalmazható Dr. Rosas Életbalsamja Prágában Fragner B. gyógyszerárban valamint minden nagyobb gyógyszerárban.

— **Időjárásunk.** Az országos vásár meghozta az esőt s azóta majd mindennap esik, hol kiderül, hol elborul, hol meg a szél fúj napjában tizfeleképen is. Valóságos áprilisi az idő, de már végre enyhébb.

— **Egy család se legyen e nélkül!** Kismarton. (Magyarország) Tekintetes ur! Becses soraira válaszolva tudatom, hogy a küldött Brandt R. gyógyszerész-féle svájci labdacokat nem csak én, de mindazok kik tanácsomra használták, igen kitűnő szernek találták. E labdacok legjobb hatását tapasztaljuk nevezetesen a következő bajokban: mukacs székrekedésben gyomor puffadás mellett, rossz emésztés, elnyálkásodás, szédülés, fejfájás s aranyérben. Én 6 doboz elhasználása után, teljesen jobban lettem, most már hivatalomnak is elegendet tehetek, ajánlani is fogom e kitűnő szert mindenkinek a ki e fajta betegségben szenved, mert bizony nagyon megérdemli. Teljes tisztelettel, önnek hálás lekötölezetjé Hacke József cs. k. nyugalmazott lóorvos. — Brandt R. gyógyszerész svájci labdacok dobozoként 70 kr. kaphatók a gyógyszerárakban, de figyelni kell a fohéresztre vörös mezőben s Brandt R. névalírására. Minthogy Magyarországon a svájci labdacoknak sokféle hamisítványa létezik; mindenkit óvakodásra intünk; a vizgáztalan vevő az okozandó bajt csakis önmagának tulajdoníthatja.

— **Rémítő fölfedezésre** jutottak az utóbbi években, t. i. hogy a halál esetek nagyobb része vesebajokból származik. Jövőben tehát feladatuk kell tekinteni a vesékre nagyobb gondot fordítani s azok működését s betegségeit tanulmányozni, hogy a halálesetek száma csökkentessék. A nagy specialista Dr. Thompson E. T. Londonban kimutatta, hogy akik a Brompton ispotályban aszkóriban elhaltak 52%-a vesebajban is szenvedett s az aszkóriban ez volt az okozója. Épen így ki lett mutatva hogy a szivbajok nagyobb része a vesék hiányos működéséből keletkeznek. Ezernyi halálesetek többnyire a vesebajokból származnak. A vesék föladata a testből a mérges, kóros anyagokat kiválasztani, kihajtani, de ha ezen működés hiányosan megy végbe, úgy a test megtelik mérges vérrrel, mely a szervek valamelyikét előbb utóbb megromlja; ezek közt pedig a vesék legkönnyebben inficiálthatók. Látható tehát hogy a vesékre mily rendkívüli gondot kell fordítani; Számos s akféri és laikusnak nyilatkozata szerint Warner Safe Cure je az igazi és egyedüli gyógyszer, mely a vesékre

jóteknő hatással bír. Egészséges vesék egészségét jelentenek. — Warner Safe Cure gyógyszere kapható Pozsonyban a Salvator gyógyszertárban.

— **A gyuró-gyógymódszer** (massage) újabb időben legkiválóbb orvosaink által igen jó eredménnyel alkalmaztatik zsugorok, benulások és csúzos bántalmak elhárítására és megszüntetésére s e czéllra a legjobb hatásnak nyilvánítták a Brázay y-féle sobsorszeszt. Erre vonatkozólag Dr. Lörcinczy Ferencz ur, a k. k. orvosok orsz. egyesületének titkára, tüdő- és szivgyógyász, a következő levelet intézte Brázay Kálmánhoz: „Budapest 1885. márc. 12. T. Brázay Kálmán nagykereskedő urnak Budapestben. Csúzos (rheumatikus) bántalmaknál az ezen betegségek következtében gyakran följödni szokott szivbajok elhárítása czéljából, valamint számos betegségnél, egyéb gyógyhatány mellett igen czélszerű az ugynevezett bedörzsölés-kenő-gyuró-gyógymód (massage) s ezen műveletnél az ön által készített kitűnő összetételű sobsorszeszt minden esetben igen jó eredménnyel szoktam használni, s így azt mindenkinek ajánlhatom.

Irodalom.

— **Jókai Mór** legújabb regénye: „A lélekidomár” szintén abban a füzetes vállalatban jelenik meg, melyet Révai testvérek „Jókai Mór újabb regényei cím alatt ezeltt két évvel megindítottak és melyből eddigelé már 88 füzet jelent meg. A lélekidomárnak 10. és 11. füzete az, mit e kitűnő regényből most legutóbb kaptunk és önkéntelenül is a borítéklapra nyomtatott ismertetés kivonatát kell idéznünk, mely leghivebben tükrözi vissza magát a regény tartalmát is. „Hatalmas eszmék, gyönyörű gondolatok, felruházva a legzesebb ékességgel, mit egy a műszaktól megáldott toll megteremthet. Gyönyörű olvasmány, mely tovaragad minket, mint az ár, de oly remek tájakra visz bennünket, hogy nem bírnak azoktól megválni. Kimagasló alkotása annak a magasröptű képzeletnek, mely legkisebb vonásában is fényes képet nyújt, — bámulatos egész, melynek részecskéi gyöngyök, kápráztatva fényükkel, de azért nem gyorsan muló hatást teremtve”. A kiadóhivatal, mely szívesen küldi meg a füzeteket 20 kr. alatti egyenkint is, Budapestben, IV. váci-utca 1. sz. a. létezik.

— **Az Építési Tanácsadó** ezimű vállalatból, Gonda Béla műszaki tanácsos e közérdekű művelel megjelent a második füzet három képmelléklettel. Építészeknek, minden szakbeli mérnököknek, vállalkozóknak a maguknak az építőknél különösen föltte hasznos tájékoztatás és felvilágosítás nyujtanak az adatok. A füzethez mellékelve van az orsz. erdészeti egyesület budapesti palotájának távlati képe és alaprajza. (Czigler Győző műgye-temi tanártól) egy igen diszes, stilszerű kovácsolt vaskapu rajza. — A füzet ára 30 kr.

Szerkesztői üzenetek.

— **E. Örülök,** hogy nézeteink enynyire összevágának; de a Reflexió már elkészen érkezett; mert a válasz már kész volt. Jövöre szivesen, csak levelező lapon tudassa előre ezándékát s a kézirat terjedelmét. Üdvözlöt a testvéreknek! — **Fata morgana.** Csak újabb átdolgozás után közölhetünk! A kézirat rendelkezésére áll.

213/1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A községi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Stefanics Pál egy Petrákovits József és neje Dobrovits Erzsé szabari lakos végrehajthatónak Funovits Ferencz szabari lakos végrehajtható elleni 100 frt. és 60 frt. tőkekövetelések és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a községi kir. járásbíróság területén lévő Szabar község határában fekvő a szabari 22. sz. tjkvben felvett 24. hsz. 22 összeírási számú egész házra 103 frt., a 94. hsz. egész szántóra 61 frt., a 107. hsz. egész szántóra 47 frt., a 136. hsz. szántóból Funovits Ferenczet illető fele részre 187 frt. 50 kr., a 212. hsz. egész szántóra 42 frt., a 253. hsz. egész szántóra 108 frt., a 335. hsz. szántóból Funovits Ferenczet illető fele részre 113 frt. 50 kr. — a 367. hsz. egész rétre 180 frt., a 426. hsz. egész rétre 124 frt., a 471. hsz. egész szántóra 83 frt., a 2344. hsz. legelőre 21 frt. és a 447/26 hsz. egész legelőre 25 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte azzal, hogy az árverés által a C 6 alatt Funovits Ágostonné javára bekeblezett holtiglani lakhatási jogból és elmelmezésből álló kikötmény nem érintetik, s a mennyiben pedig, az ingatlanok a kikötmény fentartásával olyan árban adatnának el, mely a kikötmény telekkönyvi bejegyzését megelőző tehertételek fedezete szempontjából ezenel megállapított 600 frt. összeget meg nem üti, úgy az árverés hatálytalanná válik és az ingatlanok a kikötmény fentartása nélkül, a kitűzött határnapon újabban elárvereztetnek és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1889. évi április hó 27-ik napján délelőtti 10 órakor

Szabarban a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Köszegen, 1888. évi október hó 5-ik napján. A községi királyi bíróság mint tkönyvi hatóság.

Hochsinger,

kir. aljárásbíró.

Felelős szerkesztő: Csorba Géza,
Kiadó-laptulajdonos: Feigl Gyula.

Árverési hirdetményi kivonat.

A községi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a magy. kir. államkincstár végrehajtható Császinovits Aloisia és tár. végrehajtható szenedők elleni 89 frt. 54 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtható ügyében a községi kir. járásbíróság területén lévő Bándoly község határában fekvő a bándolyi 4. sz. tjkvben felvett A. I. s. sz. 1-10 alatti 5 házszámú 2/8 telekre 1161 frt. valamint a 131. sz. tjkvben felvett 435. hsz. szántóra 251 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1889. évi április hó 29. napján délelőtt 10 órakor Bándolyban

a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1888. évi október hó 4. napján.

A községi királyi bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Hochsinger,
kir. aljíró.

109/1889. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtható az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a községi kir. járásbíróság 3860, 3861, 9976, 3977, 4052, 4053, 4054, 4055/1887, 14, 15, 16, 17/1888 és 4051/1887. számú végzése által Keglevits György javára Pürstinger Ferenc ellen 936 frt. 50 kr., 450 frt., 150 frt., 150 frt., 218 frt., 200 frt., 227 frt., 44 kr., 175 frt., 357 frt., 135 frt., 100 frt., 108 frt., 183 frt. és 200 frt. tőke s járuléka követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtható alkalmával bíróság le és felülfoglalt és 505 frt 50 kr-ra becsült butorok, ruhane-műek és egyébektől álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a 749, 982, 735/1888, 54 és 448/1889 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Lékán leendő eszközésére

1889-ik évi április hó 26-ik napjának délelőtti 11 órája

határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozik ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsíron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételk szerint lesz kifizetendő.

Kelt Kőszegen, 1889. évi április hó 3-ik napján.

Rusa Gyula,
kir. bir. végrehajtható.

2155/88.

Árverési hirdetményi kivonat.

A községi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a községi ált. takarékpénztár végrehajtható Ehrenhöfer János és neje szül. Ebner Katalin borostyánkői lakos végrehajtható szenedők elleni 200 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtható ügyében a községi kir. járásbíróság területén lévő Borostyánkői és Mentsér községek határában fekvő a borostyánkői 152. sz. tjkvbe felvett 224. hsz. szántóra 238 frt., — a 153. sz. tjkvben felvett 225. hsz. 23 összeírásu számú zsellérbázra 160 frt., az (1647-1649) hsz. sz. erdőre 9 frt., — az 1871. hsz. sz. legelőre 7 frt., — a 2274. hsz. legelőre 3 frt., — a 2422. hsz. sz. erdőre 7 frt., a sorsz. 6 alatti közös erdős és legelős illetményre 300 frt végre a mentséri 79. sz. tjkvben felvett 270. hsz. szántóra 28 forintban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1889-ik évi április hó 17-ik napján délelőtti 10 órakor

Borostyánkőben és Mentsérben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1888. ik évi november 20-ik napján.

A községi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Hochsinger,
kir. aljárásbíró.

Jó tanács

aranyat ér! E szavak igazságot különösen beteg egy esetekben lehet megismerni és ez okból jónak Richter kiadó intézetéhez a legszívesebben köszönetnyilvánítok „A Betegbarát” című, azokkal ellátott kis könyv elküldéséért. Mint a szerencsés en meggyógyultak hozzányomatott értesítései bizonyítják, a benne foglalt tanácsok követése által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben húszéves tapasztalat eredményei vannak letve megérdemli a legkomolyabb figyelembevételét minden beteg részéről, bármely bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címet s címözze a levelező lapot Richter kiadó-intézetbe Lipcsében. A megküldés ingyen történik.

HIRDETÉSEK.

Szabadalmakat

uj találmányokra kieszközöl és értékesít Benedek Lajos szabadalmi irodája, Budapesten, muzeumkörut 10, mely iroda a kereskedelmi miniszterium 24324/86. számú körrendeletével a föltalálók bizalmába ajánlatott és évenként 500-nál több szabadalmat eszközöl ki.

Fog-Elixir, fogpor és fogpasta a főtisztelendő és kegyes „Benedek-rendü” szerzetesektől

Soulac-i apátság Girondében.
Prior: Dom Maguelonne.
2 arany érem:
Brüsszel 1860 - London 1864
A legmagasabb kitüntetések.

Feltalál: 1373-ban Pier. Boursaud
tatott: Prior által.

A főtisztelendő és kegyes „Benedek rendü”-ek fog-elixirjének mindennapi használata, — egy pár cseppnyi adag egy óhár vízben — megakadályozza a lyukas fog képződését és meggyógyítja a lyukas fogat, melynek fehér fényt és szilárdságot kölcsönöz, s a mellet a foghúst erősíti és épen tartja.

Olvassóinknak tehát tényleg szolgálatot teszünk, a midőn figyelmüket ezen régi és hasznos készítményre felhívjuk, a mely a legjobb gyógyszer és egyedüli óvszer a fogfájás ellen.

Ház alapítattott 1807-ben. **SEGUIN** Bordeaux 106 és 108.

Főügynök: **SEGUIN** Rue Croix de Sequey.

Kapható minden nevezetesebb illatszertár-kereskedésben, gyógyszerárakban és gyógyszerár-(drogue) kereskedésben.

Gyors és biztos segítség gyomorhajok s azok következményei ellen.

Az egészség fentartására, az életnedvek s ennek folytan a vérnek tisztítására és tiszta állapotban való fentartására és a jó emésztés elősegítésére a legjobb s leghathatóbb szer a már is mindenütt ismeretes és kedvelt

életbalsam Dr. ROSA-tól.

Ezen életbalsam a legjobb s leggyógyhatásosb gyógy-füvekből a legzordabbban van készítve s különösen minden emésztési bajok, gyomorgöres, étvágyhiány, savanyus felfűgés, vértelenség, aranyeres hajok stb. stb. ellen teljesen hathatósnak bizonyul. Hy kitűnő hatásai következtében ezen életbalsam egy bebizonyult, megbízható háziszerevé lett a népnél. Ára egy nagy üveggel 1 frt. kis üveggel 50 kr. Elismert iratok ezrei bárkinek betekintés végett rendelkezésre állnak.

Védjegy.

Óvás! Hamisítások elkerülése végett, mindenkit figyelmeztetek, hogy az egyedül általam az eredeti utasítás szerint készített „Dr. ROSA-féle életbalsam” minden üveckéje kék burkba van csomagolva, melynek hosszoldalain „Dr. ROSA életbalsama a „fekete sashoz” címzett gyógyszerárakból, FRAGNER B. Praga 205-III.” német, cseh, magyar és francia nyelven olvasható, széles felein pedig az ide nyomott védjegy látható.

Dr. ROSA életbalsama valódián kapható csak a készítő

FRAGNER B.

főraktárban, gyógyszerárak a „fekete sashoz” Prágában 205-III. és BUDAPESTEN Török József úr gyógyszerésznél, király-utca 12. sz. Budai Emil úr városi gyógyszerárakban a Városház-téren.

Az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb gyógyszerárakban van raktár ezen életbalsamból.

Ugyanott kapható.

„prágai általános házi-kenőcs”,

több ezer hálynyilatkozattal elismert biztos gyógyszer mindenféle gyuladások, sebek és gennyedések ellen. Ezen kenőcs biztos eredménytel használható a női emlő gyuladásánál, a tej tespedésénél s az emlő megkeményedésénél szüléskor, kolévényél, vérdaganatoknál, gennyes fakadékoknál, pokolvarnál, körömgöknél, az úgynevezett körömfőregnél, elkeményedések-nél, felpuffadásoknál, mirigydaganatoknál, zsirdaganatoknál, érzéketlen tagoknál stb. Minden gyuladást, daganatot, elkeményedést, felpuffadást a legrövidebb idő alatt eltávolít; s ahol már gennyedés mutatkozik, ott a daganatot legrövidebb idő alatt fájdalom nélkül felszívja, kiéretti és kigyógyítja.

Kapható 25 és 35 krajczáros szelenczékben

Óvás! Miután a prágai általános házikenőcsöt sokszor utánozzák, mindenkit figyelmeztetek, hogy az eredeti utasítás szerint csak nálam lesz készítve, s csak akkor valódi, ha a sárga éresszelencze, melybe töltetik, vörös használati utasításokba (melyek 9 nyelven nyomvák) és kék kartonba, melyen az ide nyomott védjegy látható — burkolva van.

HALLÁSI BALZSAM a legbizonyosabb számtalan próbatét által legbiztosabbnak elismert szer a nehézhallás kigyógyítására s az egészen elvesztett hallási tehetőség vissza-nyerésére. Egy üveg ára 1 frt.

PÉNZT

sorsjegyekre, értékpapírokra, zálogjegyekre, vidéki takarékpénztári részvényekre, takarékpénztári betét-könyvecskékre, takarékpénztáraknál elzálogosított értékpapírokról szóló letétjegyekre, arany és ezüst pénzneműekre bármily összegig olesón ad

LÖRY J. bank-üzlete, Budapest, hatvani-utca 17. sz.

Az általános ismert, jó hírnévnek örvendő s több oldalulag kiténtetett sósorszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kiróva, elhatároztam, hogy azokon címjegyeimet módosítom s arra kék nyomtatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl: csuzos szaggatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengeség, bémulások, zsugorok stb. ellen; de különösen a **bedörzsöltés-kenő-gyűrő-gyógymódnál (massage)** igen jó hatásnak bizonyult. **Fogtiszító szerül** is igen ajánlató, a mennyiben a **fogak jényét** elősegíti, a **foghúst erősíti** és a **száj tiszta, szagtalan izt nyér** a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is a hajdegek erősítésére, a **fejcorpaképződés megakadályozására** és annak megszüntetésére.

Ára egy nagy üveggel 1 frt., egy kisebb üveggel 50 kr.

Brázay Kálmán

Budapesten VI. kerület. Muzeum-körut 23. Sz.

Kapható Kőszegen: Schaeffer Ernő, Fuchs Ferenc, Unger József, Handlei Vilmos, Pollák Sándor, Jánosa Gyula, Wentzl Ede. Szombathelyen: Bartos Jánosnál.